

ogsaa fulgt af Befolkningen, saaledes at den ikke ved at svigtes af Befolkningen ikke kan komme til at holde saa længe, som det er nødvendigt, denne Garanti er, saaledes som Forslaget er formet, en aldeles integrerende Bestanddel af denne Reorganisationsplan.

Reorganisationsplanen, som den forelagdes, var, da den kom her, foregrebet, dels foregrebet ved det Hjælpeforsøg, som blev gjort den 9. Juli 1922 af to Ministre og af Nationalbanken uden Rigsdagens Viden og Medvirken, foregrebet ogsaa ved de Forhandlinger, som er ført, forinden Forslaget forelagdes her, og hvori Rigsdagen heller ikke har deltaget. Derfor har faktisk enhver Tanke om at naa en anden Reorganisationsplan, som kunde føre til det samme Formaal, som denne har, nemlig at sikre Landets Erhvervsliv mod de uoverskuelige Følger af denne vidtfordrenede Banks Sammenbrud, været udelukket. Ansvar for den Maade, hvorpaa denne Sag ligger paa Rigsdagens Bord, maa og kan kun være hos dem, der har taget Landets Ledelse i sin Haand. Det erkendes af dem selv, at de føler dette Ansvar tungt, ikke mindst paa Grund af den Maade, hvorpaa de i Juli Maaned i Aar paatog sig det. Derfor vil jeg heller ikke i denne Aftentime føje noget til det Ansvar, som de selv har paataget sig. Vi har for vor Vedkommende ogsaa overfor det store Spørgsmaal om Garantiens overordentlige Rækkevidde, da det var en integrerende Del af Forslaget, staaet overfor et Valg, ikke et Valg om at finde en anden Vej, thi det var udelukket, men kun Valget mellem at nægte Medvirkning til Forslaget og derved, for saa vidt det kunde virke saaledes, noget svække Muligheden for, at Forslaget kunde opfylde sit Formaal, eller ogsaa at give det Tilslutning paa de Mænds og de betydelige Institutioners Ansvar, der har udarbejdet det.

Jeg ønsker endnu at tilføje overfor de Rygter, som endnu vedbliver at gaa om, at Bankinspektørens Indberetning ikke giver det fulde Indtryk af Omfanget af, hvad der er sket, at der efter det, der er sagt til os, ikke kan være den fjerneste Tvivl om, at Bankinspektøren er naaet til Grunden, at hans Indberetninger med de Ændringer, mindre Ændringer, som er en Følge af, at der er hengaaet nogen Tid, siden den afgaves, danner Grundlaget for, hvorledes han ser paa Forholdene, og at uafhængig udenlandsk Sagkundskab, der har haft Lejlighed til at undergive denne Prøvelse sin Dom, har udtalt sig meget bestemt om,

hvor skarpt, hvor pessimistisk Bankinspektørens Indberetning er, mere pessimistisk, end den vedkommende udenlandske Bankmand mente det i og for sig nødvendigt at give Udtryk.

Alle de givne Forsikringer fra dem, der forud har prøvet Sagen — hvad vi jo ikke har, ingen her i Rigsdagen, hverken Ordføreren for det ene eller for det andet Parti, har kunnet gøre det —, alle Forsikringerne fra alle dem, der forud har prøvet Sagen, som har haft Lejlighed til nøje at gennemgaa Bankinspektørens Beretning, alle disse Forsikringer gaar ud paa, at dette Forslag betyder Vished for Genoprejsning af Banken og Ro i Næringslivet. Derfor har vi, staaende overfor det Valg, jeg har nævnt, ment at maatte give vor Tilslutning til Forslaget, vi har ment at maatte det, fordi de givne Forsikringer siger dette, uagtet efter vor Opfattelse Statens Interesser maatte kunne være sikret paa en mere virksom Maade.

Stauning: Inden dette Lovforslag, som nu behandles, forlader dette Ting, vil jeg gerne fremsætte et Par Bemærkninger, som det forekommer mig, at denne vigtige Sag giver Anledning til. At det er en yderst sørgelig Affære, vi beskæftiger os med, en alvorlig Sag, som kan komme til at lægge tyngende Byrder for lang Tid paa det danske Folk, er allerede understreget af flere foregaaende Talere. Vi erkender fra mit Partis Side, saaledes som det fuldkommen rigtigt er udtrykt af mit Partis Ordfører, at Hensynet til Samfundet, navnlig til de mange uskyldige, som ellers vilde komme til at bøde haardt for andres Skyld, har stillet Krav til os som til andre om her at foretage dette Skridt, som, hvor tungt og sørgeligt det end er, vel sagtens maa anses for at være det eneste, der er i Stand til at afværge den Katastrofe, det store Sammenbrud, for ikke blot en Bank, men for store Dele af Samfundets Erhvervsliv. Og vi nærer, som andre ogsaa har udtrykt det, det Haab, at den Ordning, der her træffes, virkelig vil afværge dette Sammenbrud og bidrage til, at der paa ny kan komme den Ordning og den Hæderlighed i alle Forhold, som den senere Periode i saa høj Grad har undergravet.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen, der talte paa Venstres Vegne, sagde, at Jeremiader jo ikke hjælper noget. Det er rigtigt, det gør de ikke. Men der er dog vist Grund til, naar vi staaer overfor en Affære som denne, at spørge, om det dog ikke snart gaar for vidt, om man fra en